

MODEL INNOWACJI SPOŁECZNEJ

pod nazwą

**„Akademia Aktywnej Integracji
Społecznej”**

**realizowana na podstawie umowy o powierzenie
grantu**

NR ZS -II.042.16.3.2017

z dnia 30.08.2017

SPIS TREŚCI

1. Wprowadzenie	s. 1
2. Informacje o projekcie „Chcemy pracować. Innowacje w zakresie usług opiekuńczych dla osób zależnych”	s. 4
3. Informacje o podmiocie realizującym projekt.....	s.6
4. Opis i istota zaproponowanego projektu.....	s.8
5. Cechy innowacyjnego rozwiązania.....	s.10
6. Potrzeby beneficjentów.....	s. 12
7. Grupa docelowa proponowanej innowacji.....	s.15
8. Obszary proponowanego wsparcia.....	s.16
8.1. Program wzmacniania więzi.....	s.17
8.1a. Pomocowe kręgi.....	s.18
8.1b. Środowiskowa grupa wsparcia.....	s. 18
8.2. Program mentorski.....	s. 19
8.2a. Aktywizacja społeczna i zawodowa w Społecznej Kawiarni Poetyckiej „Bez granic...”	s.20
8.2b. Kurs samodzielności w mieszkaniu treningowym.....	s.20
8.3. Polityka wytchnieniowa.....	s.21
9. Rekrutacja uczestników.....	s.22
10. Rekrutacja personelu.....	s.22
11. Ryzyko w projekcie i sposoby jego eliminowania.....	s.23
12. Zakres zadań personelu.....	s.25
13. Harmonogram prac. Podział na jednostki modułowe.....	s. 26
14. Cele i tematyka zajęć oraz wskaźniki.....	s.27

WPROWADZENIE

Z dostępnych badań wynika, że społeczeństwo polskie charakteryzuje się deficytami w obszarach współpracy i zaufania, rzadko wierzy w dobre intencje innych. Wynika stąd brak zaufania do siebie nawzajem, jak i do instytucji publicznych i organizacji pozarządowych, co wiąże się również z brakiem zaangażowania w wolontariat. Według „Diagnozy społecznej 2011” wynika to z braku kompetencji obywatelskich rozumianych jako zdolność efektywnego zaangażowania się w różnego typu działania, umiejętność współdziałania z innymi ludźmi, podejmowanie aktywności w sprawach publicznych, wykazywanie solidarności i chęci rozwiązywania problemów.

Dotyczy to zarówno osób niepełnosprawnych jak i pełnosprawnych. Dlatego też zwiększenie skuteczności wsparcia osób z niepełnosprawnością intelektualną i zaburzeniami psychicznymi zależy od efektywnej współpracy instytucji pomocy i integracji społecznej z rodziną i otoczeniem osób niepełnosprawnych. Istnieje więc konieczność opracowania innowacyjnego systemu wsparcia dla osób zależnych i ich rodzin.

Niepełnosprawność intelektualna to wciąż najmniej akceptowalna w społeczeństwie dysfunkcja. Osoby z niepełnosprawnością intelektualną to grupa społeczna najbardziej narażona na ryzyko wykluczenia społecznego. Nadal niestety ten rodzaj niepełnosprawności jest społecznie negatywnie postrzegany i w wielu kręgach środowiskowych traktowany stereotypowo i, naznaczająco nie tylko dziecko, ale i rodzinę. Wraz z pojawieniem się niepełnosprawności zjawia się także

w rodzinie szereg problemów natury emocjonalnej, funkcjonalnej, ekonomicznej, edukacyjnej i rehabilitacyjnej. Rodzice częstokroć zdani na samych sobie, zdezorientowani, zmęczeni fizycznie i psychicznie potrzebują szerokiego spectrum wsparcia i pomocy. Z doświadczenia Stowarzyszenia wynikającego z prowadzenia Warsztatu Terapii Zajęciowej wynika, że osoby dorosłe z niepełnosprawnością intelektualną i zaburzeniami psychicznymi odczuwają naprawdę dużą motywację do udziału w życiu społecznym. Dlatego to takie ważne, by pomóc im, przekształcić styl życia w kierunku prowadzącym do optymalnego zadowolenia.

Nie dziwi zatem fakt, iż jednym z głównych problemów z jakimi stykają się rodzice/opiekunowie jest obok barier architektonicznych i utrudnionego dostępu do specjalistów i diagnostyki, izolacja społeczna i brak akceptacji w środowisku lokalnym, a nawet rodzinnym. Z Ankiety diagnozującej problemy osób zależnych i ich otoczenia w Gminie Miasta Radomia wynika, że rodziców /opiekunów prawnych najbardziej interesuje potrzeba wsparcia ich w opiece nad osobą zależną, zwłaszcza po zakończeniu przez nią udziału w systemie edukacji oraz usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania osoby zależnej jak i usługi asystenckie dla osób z niepełnosprawnością, które są samodzielne w codziennych czynnościach samoobsługowych. Dlatego też rodzice/opiekunowie prawni widzą szansę na poprawienie swojej sytuacji poprzez zapewnienie większego dostępu do usług opiekuńczych, rozwój grup samopomocowych, uwrażliwienie społeczności lokalnej na potrzeby osób zależnych i ich rodzin, rozszerzenie wolontariatu czy też inicjowanie kontaktów rodzinnych i podejmowanie działań zmierzających do większego zaangażowania rodziny w sprawowanie opieki nad osobą zależną.

Z dostępnych badań jasno wynika, że szanse osoby zależnej na pozostanie w jej naturalnym środowisku po śmierci rodziców /opiekunów prawnych, bądź też

w sytuacji kiedy nie będą mogli już oni w dalszym ciągu sprawować opieki, są uzależnione od tego, jaki poziom niezależności życiowej cechuje osobę zależną, a także od tego, w jakim stopniu rozwinięta jest sieć instytucjonalnego i społecznego wsparcia.

Kluczowym wyzwaniem jest więc stworzenie kompleksowego środowiskowego modelu wsparcia w dorosłym, niezależnym życiu osób z niepełnosprawnością intelektualną zarówno przed, jak i po stracie opiekuna, zapewniającego pomoc nie tylko dla osób z niepełnosprawnością intelektualną, ale także ich rodzin/formalnych opiekunów, by sami czuli się gotowi i odpowiednio przygotowali osoby niepełnosprawne do samodzielności lub zapewnienia dalszego wsparcia w środowisku lokalnym. Istotne jest przechodzenie od modelu opiekuńczego do modelu społecznego, który wykorzystuje niezaburzone funkcje i sprawności osoby z niepełnosprawnością, aby zapewnić w miarę możliwości samodzielne funkcjonowanie w społeczeństwie.

2. INFORMACJE O PROJEKCIE „CHCEMY PRACOWAĆ. INNOWACJE W ZAKRESIE USŁUG OPIEKUŃCZYCH DLA OSÓB ZALEŻNYCH

Projekt „Chcemy pracować – Innowacje w zakresie usług opiekuńczych dla osób zależnych” realizowany jest przez Gminę Miasta Radomia, Wydział Zdrowia i Polityki Społecznej z siedzibą w Radomiu przy ul. Jana Kilińskiego 30, 26 – 600 Radom.

Projekt wdrażany ramach IV Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (Działanie 4.1: Innowacje społeczne), na zlecenie Ministerstwa Rozwoju, współfinansowany jest ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Celem projektu: jest poprawa jakości usług społecznych - opiekuńczych dla osób zależnych w następujących obszarach:

- Potrzeba wsparcia rodziców i opiekunów osób niepełnosprawnych intelektualnie, zwłaszcza po zakończeniu udziału tych ostatnich w systemie edukacji. Poza systemem kształcenia formalnego brakuje miejsc opieki instytucjonalnej nad takimi osobami. Prowadzi to do sytuacji, w której opiekunowie osób niepełnosprawnych rezygnują z pracy zawodowej i życia osobistego na rzecz opieki nad nimi.
- Usługi opiekuńczo — asystenckie w miejscu zamieszkania dla niepełnosprawnych osób dorosłych, pozbawionych możliwości wsparcia ze strony rodziny (aby uniknąć umieszczania w instytucjonalnych formach opieki np. DPS). W szczególności występuje potrzeba organizacji

zabezpieczenia prawno-organizacyjnego dla osób zależnych na wypadek zniedołężnienia lub śmierci ich rodziców albo opiekunów, a także wprowadzania rozwiązań środowiskowych w tym zakresie.

- Usługi asystenckie dla osób z niepełnosprawnością w zakresie wybranych czynności z życia społecznego i obywatelskiego, np. dla osób niepełnosprawnych ruchowo, wzrokowo czy umysłowo, które są samodzielne w codziennych czynnościach samoobsługowych, ale z uwagi na swoje ograniczenia muszą szukać pomocy np. przy zapoznawaniu się z niektórymi dokumentami, ich redagowaniu, wypełnianiu formularzy urzędowych i innych czynnościach biurowych.
- Potrzeba zapewnienia efektywnych ekonomicznie rozwiązań organizacyjnych w zakresie opieki nad osobami starszymi w miejscu ich zamieszkania, np. z zakresu wolontariatu i pomocy sąsiedzkiej w celu umożliwienia ich opiekunom aktywności zawodowej i społecznej.

3. INFORMACJE O PODMIOCIE REALIZUJĄCYM PROJEKT

Stowarzyszenie „Do Celu” prowadzi nieodpłatną działalność pożytku publicznego na rzecz osób z niepełnosprawnościami i ich rodzin. Misją Stowarzyszenia jest między innymi wszechstronnie działanie na rzecz pomocy i wspierania rozwoju dzieci, młodzieży i dorosłych z różnymi dysfunkcjami oraz pomoc ich rodzinom, propagowanie wiedzy i kształtowanie postaw zrozumienia dla problemów osób z różnymi dysfunkcjami, ochrona i promocja zdrowia, promocja i organizacja wolontariatu oraz rozwój i wspieranie różnych metod terapii i rehabilitacji oraz tworzenie i prowadzenie ośrodków specjalistycznej pomocy.

Od 17.12 2014 roku Stowarzyszenie prowadzi Warsztat Terapii Zajęciowej, gdzie z rehabilitacji społecznej i zawodowej korzysta 25 podopiecznych z umiarkowanym i znacznym stopniem niepełnosprawności. Są to osoby, które często przez wiele lat po ukończeniu nauki w szkole pozostawały w domu pod opieką swoich rodziców. Stowarzyszenie posiada więc zarówno doświadczenie w opiece nad osobami zależnymi jak i wiedzę, z jakimi problemami borykają się ich rodziny.

Stowarzyszenie współpracuje z wykwalifikowaną kadrą, która na co dzień pracuje w Warsztacie Terapii Zajęciowej „Do Celu” i dobrze zna zarówno potrzeby jak i ograniczenia uczestników i ich rodziców/opiekunów. Będzie ona stanowiła trzon kadry. Zaufanie bowiem w realizacji tego innowacyjnego pomysłu ma kluczowe znaczenie.

Lider AIS – osoba z wyższym wykształceniem, umiejętnościami motywowania innych, z co najmniej dwuletnim doświadczeniem w pracy z osobami niepełnosprawnymi i ich rodziną, kierownik WTZ "Do Celu".

s.6

Asystenci rodziny – osoby kontaktowe, znające specyfikę pracy z rodzinami z problemem niepełnosprawności, posiadające co najmniej roczne doświadczenie w pracy z osobami niepełnosprawnym i ich rodziną.

Stowarzyszenie dysponuje lokalem dostosowanym do potrzeb osób niepełnosprawnych, w którym działa WTZ. Będzie można w nim realizować „Program wspierania więzi”. Do realizacji „Programu mentorskiego” i „Polityki wychnieniowej” konieczne będzie wynajęcie mieszkania .

Stowarzyszenie ponadto dysponuje wystawami fotograficznymi wielkoformatowymi pt „Dostrzec człowieka”, i „Widoczni dla świata”, a także ulotkami niezbędnymi do przeprowadzenia kampanii społecznej , przygotowującej środowisko lokalne do etapu testowania projektu.

Stowarzyszenie korzystając więc z własnych zasobów będzie w stanie przeprowadzić następujące działania z etapu przygotowania innowacji społecznej do wdrożenia : warsztaty informacyjne i wstępne szkolenie dla zatrudnionej w projekcie kadry, warsztaty informacyjne dla rodziców/opiekunów i kampanię społeczną.

4. OPIS I ISTOTA ZAPROPONOWANEGO PROJEKTU

Istotą zaproponowanej przez Stowarzyszenie „Do Celu” innowacji są społeczne cele jak i środki: dla ludzi! przez ludzi! z ludźmi ! Polega ona na stworzeniu przy Warsztacie terapii Zajęciowej, Akademii Aktywnej Integracji Społecznej – *indywidualizowanego, środowiskowego systemu wsparcia osób zależnych i ich rodzin.*

Poziom w Akademii uzależniony był od stopnia intensywności problemu społecznego. Zgodnie z założeniami „Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Gminy Miasta Radomia”, poziom I (niski) – osoby z niepełnosprawnościami niewymagające codziennego wsparcia. Poziom II (średni)- osoby wymagające codziennego wsparcia lub terapii w zakresie czynności opiekuńczych, pielęgnacyjnych czy też gospodarczych. Poziom III (wysoki) – osoby wymagające całodobowej opieki i pomocy w większości podstawowych czynności.

Na poziomie I i II osoby z niepełnosprawnością intelektualną realizując „**Program mentorski**”, odbywały trening umiejętności społecznych i zawodowych oraz kurs samodzielności w mieszkaniu treningowym.

Na poziomie III Akademii realizowana była kompleksowa „**polityka wytchnieniowa**” Na każdym zaś poziomie Akademii realizowany był „**Program wzmacniania więzi**” jako formy udzielania wsparcia rodzicom/opiekunom prawnym osób zależnych. Działania zaplanowane w niniejszym modelu ukierunkowane zostały na szeroko pojęty rozwój człowieka, w zgodzie z humanistycznymi wartościami zmierzającymi do zwiększenia autonomii społecznej uczestników projektu i deinstytucjonalizacji ich potrzeb, pomagając im w rozwoju ich potencjału i rozszerzając ich odpowiedzialność za siebie i drugiego człowieka. Istotne jest przechodzenie od modelu opiekuńczego do modelu społecznego, który wykorzystuje niezaburzone funkcje i sprawności osoby z niepełnosprawnością, aby zapewnić w miarę możliwości samodzielne funkcjonowanie w społeczeństwie. s.8

Wdrożenie przy Warsztacie Terapii Zajęciowej programu „Akademia Aktywnej Integracji Społecznej” niesie ze sobą **społeczną wartość dodaną** w postaci tworzenia nowych relacji i otwartości na współdziałanie członków lokalnej społeczności.

GRAFICZNY OBRAZ INNOWACJI SPOŁECZNEJ

WARSZTAT TERAPII ZAJĘCIOWEJ „DO CELU”

AKADEMIA AKTYWNEJ INTEGRACJI SPOŁECZNEJ		
POZIOM I	POZIOM II	POZIOM III
PROGRAM MENTORSKI:	PROGRAM MENTORSKI	POLITYKA WYTCHNIENIOWA
*mieszkania/pokoje treningowe	*mieszkania/pokoje treningowe	*usługi asystenckie i opiekuńcze w domu rodzinnym
*społeczna Kawiarnia Poetycka „Bez Granic”	*społeczna Kawiarnia Poetycka „Bez Granic”	* domy krótkiego pobytu (weekendowe)
PROGRAM WZMACNIANIA WIĘZI - „POMOCOWE KRĘGI”		
* ŚRODOWISKOWA GRUPA WSPARCIA		
*PROGRAM SZKOLENIOWY		

5. CECHY INNOWACYJNEGO ROZWIĄZANIA

Innowacyjny pomysł projekt utworzenia przy Warsztacie Terapii Zajęciowej Akademii AIS zakłada wykorzystanie znanych już narzędzi jak: mieszkania treningowe czy usługi asystenckie, ale wiąże się z zastosowaniem nowych innowacyjnych metod ich zastosowania takich jak: Program Mentorski, Program Wzmacniania Więzi i Polityka Wytchnieniowa (domy krótkiego pobytu), zmierzających do utworzenia sieci środowiskowego wsparcia osób z niepełnosprawnością intelektualną i ich rodziców/opiekunów („pomocowe kręgi”). Zaletą projektu jest także idea „więcej za mniej”. Wyszukoleni podczas realizacji projektu rodzice, wolontariusze, znajomi, sąsiedzi (szkolenia, warsztaty, kampania społeczna) będą przygotowani do codziennego życia z osobami zależnymi również po zakończeniu projektu („kręgi pomocowe”). Natomiast fakt, iż Akademia AIS powołana będzie przy Warsztacie Terapii Zajęciowej sprawia, że osoby te będą mogły stale liczyć na profesjonalną pomoc ze strony kompetentnej kadry – trwałość rezultatów.

Pomysł utworzenia przy Warsztacie Terapii Zajęciowej Akademii Aktywnej Integracji Społecznej jest uniwersalny. Jest to elastyczne rozwiązanie o dużym potencjale adaptacyjnym i modernizacyjnym. Nadaje się do zastosowania przez warsztaty terapii zajęciowej jak i inne placówki rehabilitacji społecznej i zawodowej dorosłych osób z niepełnosprawnością intelektualną. Zaletą projektu jest to, że można stosować każdy jego element oddzielnie, niezależnie od drugiego, lub jako jedną całość w zależności od tego, jakie dana placówka ma możliwości kadrowe, lokalowe czy finansowe oraz w zależności od tego na jakim poziomie samodzielności życiowej są jej podopieczni. W Polsce działa ok. 700 warsztatów. Z terapii korzysta około 2,5 tysiąca osób niepełnosprawnych, z których 1/3 to osoby o niskich lub bardzo niskich kompetencjach społecznych. Mają więc duże szanse zastosowania całości niniejszego projektu.

KRYTERIA INNOWACYJNOŚCI :

1. SPOŁECZNE CELE I ŚRODKI - **"Dla ludzi, przez ludzi , z ludźmi"**
2. ODDOLNOŚĆ DZIAŁAŃ - **"Pomocowe kręgi"**
3. OTWARTOŚĆ NA WSPÓLDZIAŁANIE- **"Program wzmacniania więzi"**
4. TWORZENIE NOWYCH RELACJI- **"Program mentorski"**
5. DEZINSTYTUCJONALIZACJA POTRZEB - **"mieszkanie treningowe", "dom krótkiego pobytu"**
6. MIĘDZYSEKTOROWOŚĆ- **"Polityka wytchnieniowa"**

6.POTRZEBY BENEFICJENTÓW

Rodzice/opiekunowie osób niepełnosprawnych borykają się przez wiele lat z problemami, z których jednym z najpoważniejszych wydaje się dźwiganie na własnych barkach ciężaru odpowiedzialności i opieki nad osobą zależną. Brak zaś aktywnej integracji ze środowiskiem lokalnym i „polityki wytchnieniowej” sprawia, że rodzice/opiekunowie, których często cała uwaga skoncentrowana jest na osobie zależnej, narażeni są na wykluczenie społeczne, a czynności związane z pielęgnacją i obsługą osób niepełnosprawnych postrzegane są (często zresztą słusznie) jako bardzo trudne, wymagające ciągłego „poświęcania się”. To wszystko sprawia, że w sytuacji śmierci rodziców/opiekunów czy niemożności sprawowania przez nich opieki, najbardziej powszechnym rozwiązaniem jest umieszczanie osoby w domu pomocy społecznej. Dochodzi do takiej sytuacji najczęściej, gdy osoba nie ma bliskich krewnych mogących się nią zająć, gdy osobę cechuje niski poziom samodzielności, a podstawowej niepełnosprawności towarzyszą dodatkowo dysfunkcje psychiczne, fizyczne czy społeczne. Tymczasem DPS -y nie stanowią optymalnego rozwiązania. Wśród głównych ograniczeń tej formy wsparcia wymienia się : pozbawienie intymności, indywidualności, suwerennej aktywności, możliwości pełnienia ról społecznych, nadmierną izolację od naturalnego środowiska, niską efektywność ekonomiczną, przepełnienie czy brak wolnego miejsca wtedy, gdy jest ono realnie potrzebne. Problem też stanowi podmiotowe traktowanie, jak również takie wsparcie nie prowadzi do utrzymania niezależności życiowej i zwalnia osoby niepełnosprawne od odpowiedzialności za samego siebie.

Z dostępnych badań („Prawa osób z niepełnosprawnością intelektualną. Dostęp do edukacji i zatrudnienia”, Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym, Warszawa, „Wsparcie osób z upośledzeniem umysłowym. Podręcznik dobrych praktyk”, PFRON, Warszawa) wynika również, że w naszym społeczeństwie występują następujące problemy związane z opieką nad osobami zależnymi:

s.12

1. Brak skoordynowanego, międzysektorowego, zindywidualizowanego systemu działań wobec osób dorosłych z niepełnosprawnością intelektualną, dopasowanego min. do zróżnicowanego stanu zdrowia i możliwości psychofizycznych i funkcjonowania tych osób, który przy zapewnieniu odpowiednich warunków środowiskowych umożliwiłby ich równoprawny udział w życiu społecznym.

2. Brak wsparcia dla rodzin i opiekunów, którzy podejmując trud opieki nad osobą z niepełnosprawnością intelektualną, często same zostają wykluczone z życia społeczno-zawodowego, a których problemy wpływające na zdolność sprawowania opieki i wsparcia rosną z wiekiem własnym i dziecka przy jednoczesnym zmniejszeniu potencjału finansowego rodziny (brak dochodów z pracy)

3. Brak systemu wsparcia w sytuacji kryzysu w rodzinie, a zwłaszcza problemów związanych ze starzeniem się rodziców lub opiekunów oraz konieczności przerwy regeneracyjnej dla rodziny.

4. Brak środowiskowych sieci wsparcia dla rodzin i osób z niepełnosprawnością intelektualną.

5. Nadopiekuńczości rodziców i braku odpowiednio stopniowanych wymagań i oczekiwań wobec osób z niepełnosprawnością intelektualną powodujący, iż osoby te nie czują się wystarczająco silne i kompetentne do podejmowania działań.

Natomiast ze „Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Gminy Miasta Radomia” jednoznacznie wynika, brak systemowych rozwiązań integracji osób zależnych ze środowiskiem lokalnym. Wyzwaniem więc stała się aktywizacja społeczna i zawodowa z uwzględnieniem własnej aktywności osoby niepełnosprawnej oraz rozwój usług środowiskowych wspierających deinstytucjonalizację i tworzenie grup samopomocowych.

Dlatego też koniecznym wydaje się szukanie innowacyjnych rozwiązań stwarzających z jednej strony możliwość społecznego wsparcia osobie zależnej, w sytuacji gdy rodzina nie chce lub nie może sprawować opieki, z drugiej zaś stwarzających większe szanse na bardziej samodzielne i niezależne życie. Zaproponowane przez Stowarzyszenie „Do Celu” rozwiązanie w znacznym stopniu wpłynie na złagodzenie omówionych wyżej problemów. Zapewnione bowiem zostanie rodzicom/opiekunom wsparcie w usamodzielnianiu osób od

siebie zależnych, a zaproponowana „polityka wytchnieniowa” nie tylko przyniesie ulgę rodzicom i opiekunom, którzy od wielu lat zmagają się z niepełnosprawnością bliskiej osoby, ale także przyczyni się do przyjmowania odpowiedzialności za osoby zależne przez członków najbliższej rodziny czy też przez środowisko lokalne (np. rodzinne domy pomocy) w wypadku śmierci lub niemożności ze względu na wiek czy chorobę sprawowania takiej opieki przez rodziców/opiekunów.

7. GRUPA DOCELOWA PROPONOWANEJ INNOWACJI SPOŁECZNEJ

Pomysł został skierowany do 25 dorosłych osób z niepełnosprawnością intelektualną, uczestników Warsztatu Terapii Zajęciowej „Do Celu”, i ich rodziców/opiekunów prawnych. Niewątpliwie uczestnicy WTZ jak i ich rodzice/opiekunowie prawni skorzystają na wdrożeniu niniejszego pomysłu, gdyż odpowiada on na ich realne problemy i potrzeby oraz jest zgodny z wizją samych rodziców/opiekunów prawnych na temat działań ułatwiających osobom niepełnosprawnym i ich rodzinom codzienne życie oraz pełniejszy udział w życiu społecznym naszego miasta.

Biorąc pod uwagę intensywność problemu społecznego w Warsztacie Terapii Zajęciowej „Do Celu” podział uczestników (odbiorców projektu) wygląda następująco:
Poziom I – osoby wymagające niewielkiego, okresowego wsparcia wykraczającego poza czynności dnia codziennego : 1 osoba

Poziom II – osoby wymagające codziennego wsparcia, terapii, by uczestniczyć w życiu społecznym: 14 osób

Poziom III -osoby wymagające stałego wsparcia w miejscu zamieszkania w większości podstawowych czynności dnia codziennego. Są w stanie uczestniczyć w życiu społecznym jedynie przy pomocy innej osoby: 10 osób

Użytkownicy uczestniczący w fazie testowania innowacji to:

12 kobiet i 13 mężczyzn – wszyscy z niepełnosprawnością intelektualną.

10 kobiet z orzeczeniem o niepełnosprawności w stopniu znacznym.

2 kobiety z orzeczeniem o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym

11 mężczyzn z orzeczeniem o niepełnosprawności w stopniu znacznym

2 mężczyzn z orzeczeniem o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym.

2 osoby poruszające się na wózku.

8. OBSZARY PROPONOWANEGO WSPARCIA

8.1. PROGRAM „WZMACNIANIA WIĘZI”

8.1.a. „pomocowe kręgi”

8.1.b. „środowiskowa grupa wsparcia”

8.2. „PROGRAM MENTORSKI”

8.2.a. aktywizacja społeczna i zawodowa w Społecznej Kawiarni Poetyckiej „Bez granic...”

8.2.b. kurs samodzielności w mieszkaniu treningowym

8.3. „POLITYKA WYTCHNIENIOWA”

8.3.a. „dom krótkiego pobytu”

8.3.b. usługi asystenckie w domu beneficjentów

8.1. PROGRAM „WZMACNIANIA WIĘZI”

**Realizowany na każdym z trzech poziomów Akademii
Forma wsparcia dla rodziców/opiekunów prawnych osób zależnych.
System szkoleń, warsztatów i działanie grupy wsparcia.**

Miał on na celu wspieranie rodziców/opiekunów i wolontariuszy w radzeniu sobie w codziennych kontaktach z osobami niepełnosprawnymi, w zapobieganiu zaburzeniom psychicznym będących konsekwencją długotrwałej izolacji społecznej, naukę umiejętności lepszego porozumiewania się , budowania trwałych społecznych relacji , refleksję nad własną postawą wychowawczą oraz wymianę doświadczeń oraz **zacieśnianie społecznych więzi .**

Program „wzmacniania więzi” stanowił odpowiedź na realne potrzeby beneficjentów projektu zdiagnozowane na podstawie badań i Ankiety:

- * brak wsparcia rodziców/opiekunów w opiece nad osobami zależnymi, po zakończeniu ich udziału w systemie edukacji.
- * izolacja społeczna
- * brak akceptacji w środowisku lokalnym i rodzinnym.
- * brak środowiskowych sieci wsparcia dla rodzin i osób z niepełnosprawnością intelektualną

8.1.a. „Pomocowe kręgi”

Innowacyjność tego zadania polegała na próbie zmian postaw społecznych. Dopóki bowiem sąsiedzi, znajomi, urzędnicy, przedsiębiorcy, itd. będą myśleć: „to nie moja sprawa”, nic się nie zmieni. Konieczne zatem się okazało kształtowanie *postawy społecznej odpowiedzialności* wśród członków danej społeczności. „Pomocowe kręgi” mają na celu łączyć znajomych, rodzinę, sąsiadów, asystentów rodziny, wolontariuszy, terapeutów i lidera AIS (aktywnej integracji społecznej) na każdym z trzech poziomów Akademii. Dlatego też na etapie przygotowania do testowania niniejszej innowacji zaplanowano **kampanię społeczną pt: „Dostrzec człowieka”**, której celem było przełamanie blokad i stereotypów na temat funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną, a także zaprezentowanie nowych, innowacyjnych rozwiązań społecznych.

8.1.b. ŚRODOWISKOWA GRUPA WSPARCIA

Te cykliczne (raz w miesiącu) spotkania w formie warsztatów rodziców/opiekunów prawnych, wolontariuszy z Liderem AIS były niejednokrotnie możliwe dzięki zastosowaniu w ramach „polityki wytchnieniowej” usług asystenckich. W czasie, kiedy rodzice odpoczywali „przy kawie”, wspólnym posiłku, czy też na zajęciach integracyjnych: „tańce w kręgu”, ich dzieci/podopieczni byli pod opieką wykwalifikowanej kadry. Ta forma wsparcia wzmocniła potencjał grupy i wpłynęła na rozwój „poczucia wspólnoty”. Poza tym wartością dodaną tych spotkań była motywacja do wykonania „zwykłych” dla większości ludzi rzeczy, jak: wizyta u fryzjera, zrobienie makijażu czy też założenie „wizytowego ubrania”. Uśmiech na twarzach tych dzielnych kobiet – bezcenny!

8.2. „PROGRAM MENTORSKI”

zakładał wzmocnienie relacji społecznych pomiędzy liderami AIS, asystentami, wolontariuszami i uczestnikami projektu.

Jego zadaniem było wzmocnienie idei wolontariatu w rozwiązywaniu problemów społecznych oraz tworzenie atmosfery rozwoju wolontariatu długoterminowego w Polsce (trwałość rezultatów). Mentorami były osoby młode, selektywnie dobrane, posiadające potencjał do roli modeli. Osoby te, pod okiem Lidera AIS i asystentów wspierały dorosłych z niepełnosprawnością intelektualną uczestników projektu w treningu umiejętności społecznych i zawodowych oraz w kursie usamodzielnienia w mieszkaniu treningowym.

Program stanowił odpowiedź na realne potrzeby beneficjentów projektu zdiagnozowane na podstawie badań i Ankiety:

- brak wsparcia dla rodzin i opiekunów w usamodzielnianiu osób zależnych
- brak systemowych rozwiązań integracji osób zależnych ze środowiskiem lokalnym
- brak usług środowiskowych wspierających deinstytucjonalizację i tworzenie grup samopomocowych.
- brak wystandaryzowanych rozwiązań aktywizacji społecznej i zawodowej osób zależnych
- izolacja społeczna
- brak akceptacji w środowisku społecznym

8.2.a. Aktywizacja społeczna i zawodowa w Społecznej Kawiarni Poetyckiej

„Bez granic...”

Trening umiejętności społecznych i zawodowych polegał na wspólnym przygotowywaniu przez uczestników z niepełnosprawnością intelektualną i pełnosprawną młodzież - mentorzy, kolejnych edycji Społecznej Kawiarni Poetyckiej „Bez Granic...” - cyklu spotkań przy kawie i ciastku, z programem artystycznym . Społeczna Kawiarnia to miejsce , gdzie łączą się ze sobą dwa odległe zazwyczaj światy: pełnosprawnych i niepełnosprawnych. Miejsce, które pokazuje, że integracja społeczna jest możliwa, jeżeli ludzie porozumiewają się na poziomie serc! Miejsce, w którym przybyli goście obsługiwani są przez uczestników projektu wspieranych przez młodocianych mentorów, lidera AIS i asystentów.

8.2.b. Kurs samodzielności w mieszkaniu treningowym

Kurs samodzielności odbywającym się w mieszkaniu treningowym to pierwsza tego typu forma terapii zaproponowana osobom dorosłym z niepełnosprawnością intelektualną w naszym mieście. Takie mieszkanie przygotowuje pod okiem wykwalifikowanej kadry osoby zależne do prowadzenia samodzielnego życia. Wsparcie w wykonywaniu codziennych obowiązków połączone z treningiem umiejętności społecznych, może pozwolić osobom na częściowe lub całkowite usamodzielnienie. Mieszkanie chronione treningowe jest alternatywą dla instytucjonalnych form pomocy przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych, które ze względu na szczególną sytuację życiową potrzebują wsparcia w funkcjonowaniu w codziennym życiu. To system mieszkalnictwa wspomaganego zastępujący wsparcie instytucjonalne świadczone w wieloosobowych zakładach.

s.20

8.3. „Polityka wytchnieniowa”

To innowacyjna forma wsparcia dla rodziców/opiekunów osób zależnych o bardzo niskim poziomie samodzielności. Organizowanie wsparcia odbywa się :

1. na poziomie domu rodzinnego – wysyłanie asystentów rodziny i wolontariuszy.
2. na poziomie „domu krótkiego pobytu”- placówki przerwy regeneracyjnej dla rodziców/opiekunów, zapewniającej „weekendową” opiekę nad osobami zależnymi.

„Polityka wytchnieniowa” stanowi odpowiedź na realne potrzeby beneficjentów projektu zdiagnozowane na podstawie badań i Ankiety:

- brak skoordynowanego, międzysektorowego, zindywidualizowanego systemu działań wobec dorosłych osób z niepełnosprawnością intelektualną, dopasowanego min. do zróżnicowanego stanu zdrowia i możliwości psychofizycznych i funkcjonowania tych osób, który przy zapewnieniu odpowiednich warunków środowiskowych umożliwiłby ich równoprawny udział w życiu społecznym.
- brak systemu wsparcia w sytuacji kryzysu w rodzinie, a zwłaszcza problemów związanych ze starzeniem się rodziców lub opiekunów oraz **konieczności przerwy regeneracyjnej**
- brak usług środowiskowych wspierających deinstytucjonalizację i tworzenie grup samopomocowych.

9. REKRUTACJA UCZESTNIKÓW

W związku z faktem, iż innowacja została stworzona z myślą o rodzicach /opiekunach prawnych i uczestnikach Warsztatu Terapii Zajęciowej „Do Celu” - placówki prowadzonej przez Stowarzyszenie Pomocy Niepełnosprawnym Centrum Edukacyjno-Rehabilitacyjne „Do Celu”, będącym podmiotem realizującym niniejszą innowację, proces rekrutacji ograniczył się do poinformowania beneficjentów o możliwości realizowania innowacyjnego projektu z zakresu usług opiekuńczych nad osobami zależnymi i zebrania deklaracji przystąpienia do testowania innowacji.

10. REKRUTACJA PERSONELU

Do realizacji innowacji zatrudniono w większości pracowników Warsztatu Terapii Zajęciowej „Do Celu” ze względu na duże zaufanie jakim obdarzeni byli zarówno przez uczestników jak i ich rodziców/opiekunów prawnych. Zaś do pomocy w realizacji „polityki wytchnieniowej”, a w szczególności do prac w „weekendowym domu krótkiego pobytu” zatrudnieni zostali także członkowie Stowarzyszenia – osoby selektywnie dobrane, mające doświadczenie w pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną.

Natomiast w celu znalezienia wykwalifikowanej pielęgniarki do pracy w „weekendowym domu krótkiego pobytu” zamieszczono ogłoszenie na stronie Naczelnej Izby Pielęgniarskiej w Radomiu.

11. RYZYKO W PROJEKCIE I SPOSOBY JEGO ELIMINOWANIA

1. Nadopiekuńczość rodziców/opiekunów, niechęć, strach przed usamodzielnieniem dzieci/osób zależnych

SPOSÓB ROZPOZNANIA

Rozmowa, wymówki, rezygnacja z udziału w projekcie

DZIAŁANIA PREWENCYJNE

Dokładne informacje, uruchomienie specjalnej linii telefonicznej 24/h, w razie potrzeby „transmisja na żywo”, działanie środowiskowej grupy wsparcia, indywidualne spotkania z liderem AIS, zatrudnienie znanych uczestnikom WTZ i ich rodzicom/opiekunom prawnych osób, w towarzystwie których czują się bezpiecznie i do których mają zaufanie.

2. Niechęć osób zależnych, strach, obawa, że sobie nie poradzą, lek separacyjny, itp.

SPOSÓB ROZPOZNANIA

Rozmowa, wymówki, rezygnacja z udziału w projekcie.

DZIAŁANIA PREWENCYJNE Wsparcie motywacyjne Lidera AIS i mentorów, asystentów, systematyczne wzmacnianie, nagradzanie, zatrudnienie znanych uczestnikom osób, w towarzystwie których czują się bezpiecznie, itp.

3. Problem z aktywizacją środowiska lokalnego, by rozpocząć działanie „pomocowych kręgów”- brak poczucia społecznej odpowiedzialności za osoby zależne

SPOSÓB ROZPOZNANIA

Nieobecność, brak wsparcia, opór

DZIAŁANIA PREWENCYJNE

Kampania społeczna, system szkoleń, wsparcie lidera AIS i asystentów, zaproszenia do społecznej Kawiarni Poetyckiej, itp.

12. ZAKRES ZADAŃ PERSONELU

- czuwanie nad bezpieczeństwem i prawidłowym funkcjonowaniem uczestników projektu
- rozbudzanie samodzielności i funkcji poznawczych
- wspieranie w wykonywaniu czynności dnia codziennego
- pomoc w podejmowaniu decyzji przez uczestników
- pomoc w zagospodarowaniu czasu wolnego
- nauka gospodarowania pieniędzmi przez uczestników
- pomoc w nabywaniu nowych umiejętności w zakresie samoobsługi uczestników
- karmienie, podawanie leków, ubieranie i dbanie o higienę uczestników w „weekendowym domu krótkiego pobytu”
- uspołecznianie uczestników i pomoc w ich integracji ze środowiskiem
- współpraca z rodzicami/opiekunami prawnymi.
- prowadzenie szkoleń i spotkań środowiskowej grupy wsparcia

13. HARMONOGRAM PRAC. PODZIAŁ NA JEDNOSTKI MODUŁOWE

ETAP PRZYGOTOWAWCZY

1. Zatrudnienie kadry
2. Spotkanie organizacyjne z beneficjentami projektu (25 uczestników WTZ, 25 rodziców/opiekunów prawnych)
3. Wynajęcie mieszkania treningowego
4. Kampania społeczna „Dostrzec człowieka”

ETAP TESTOWANIA INNOWACJI

1. Realizacja „Programu wzmacniania więzi” - na każdym poziomie Akademii AIS:

- 1.a. cykl warsztatów szkoleniowych dla rodziców, wolontariuszy, rodziny, sąsiadów, itp.
- 1.b. działalność stałej, środowiskowej grupy wsparcia
- 1.c. działalność „pomocowych kręgów”

2. Realizacja „Programu mentorskiego” - na I i II poziomie Akademii AIS

- 2.a. Spotkania w Społecznej Kawiarni Poetyckiej „Bez granic...”
- 2.b. Kurs samodzielności w mieszkaniu treningowym.

3. REALIZACJA „POLITYKI WYTCHNIENIOWEJ” - na III poziomie Akademii AIS

s.26

3.a. Pobyt w „weekendowym domu krótkiego pobytu”

3.b. Usługi asystenckie w domu beneficjenta.

14. CELE I TEMATYKA ZAJĘĆ ORAZ WSKAŹNIKI

1. Zorganizowanie kampanii społecznej pt „Dostrzec człowieka”.

WSKAŹNIK INNOWACJI:

- oddolność działań
- otwartość na współdziałanie, tworzenie nowych relacji

EFEKTY:

- powstanie "pomocowych kręgów" - społeczna wartość dodana,
- zwiększenie świadomości środowiska lokalnego na temat opieki nad osobami zależnymi

2. Realizacja "Programu wzmacniania więzi":

a) warsztaty szkoleniowe:

warsztat szkoleniowy nr 1 (5h – 1 miesiąc) dla rodziców/opiekunów, wolontariuszy pt: "Podejście do osoby z niepełnosprawnością intelektualną. Pomoc osobom zależnym i rodzinie".

warsztat szkoleniowy nr 2 (5h – 3 miesiąc) dla rodziców/opiekunów, wolontariuszy
pt: "Kształtowanie umiejętności życiowych, społecznych i motywacyjnych osób
zależnych"

warsztat szkoleniowy nr 3 (5h- 5 miesiąc) dla rodziców/opiekunów, wolontariuszy pt:
"Motywowanie uczestników procesu terapeutycznego do aktywnego w nim
uczestnictwa"

WSKAŹNIK INNOWACJI:

- oddolność działań
- otwartość na współdziałanie, tworzenie nowych relacji

EFEKTY:

- zwiększenie świadomości rodziców/opiekunów prawnych i środowiska lokalnego na
temat opieki nad osobami zależnymi
- b) Spotkanie środowiskowej grupy wsparcia pod kierunkiem Lidera AIS (4h raz
w miesiącu).

WSKAŹNIK INNOWACJI:

- oddolność działań
- otwartość na współdziałanie, tworzenie nowych relacji

EFEKTY:

- nawiązanie nowych relacji,

- poczucie przynależności,
- aktywny wypoczynek,
- reintegracja społeczna
- zapobieganiu izolacji i wykluczeniu społecznemu

c) indywidualne konsultacje rodziców/opiekunów prawnych z Liderem AIS (25h w pierwszym miesiącu)

WSKAŹNIK INNOWACJI:

- oddolność działań
- otwartość na współdziałanie, tworzenie nowych relacji

EFEKTY:

- zmniejszenie ryzyka rezygnacji z udziału w projekcie
- indywidualne wsparcie,
- poczucie sprawczości,
- współdecyzyjność

3. Realizacja "Programu mentorskiego" na I i II poziomie Akademii.

a) terapia w mieszkaniu treningowym (w tygodniu od pon do pt w każdym miesiącu testowania innowacji)

b) zajęcia motywacyjne z Liderem AIS w mieszkaniu treningowym (4 h , po 1 h dla każdej z grup)

c) Zakupy artykułów spożywczych i chemicznych niezbędnych do samodzielnej egzystencji w mieszkaniu treningowym.

d) Przygotowanie pod okiem Lidera i asystentów spotkań w Społecznej Kawiarni Poetyckiej „Bez granic...”

WSKAŹNIKI INNOWACJI:

- oddolność działań
- dezinstytucjonalizacja potrzeb

EFEKTY:

- "pomocowe kręgi"
- trening samodzielności w mieszkaniu treningowym dla 15 uczestników projektu II poziomu Akademii przez 6 miesięcy testowania innowacji.
- trening umiejętności zawodowych i społecznych 15 uczestników projektu (I i II poziom Akademii) w Społecznej Kawiarni Poetyckiej "Bez Granic".

4. Realizacja "Polityki wytchnieniowej" na III poziomie Akademii.

a) Wsparcie asystenta w domu rodzinnym osoby zależnej (4h dla każdej z 10 rodzin)

b) Opieka weekendowa w "domu krótkiego pobytu"- placówce przerwy regeneracyjnej.

c) warsztat motywacyjno-szkoleniowy dla pracowników projektu (4 h)

EFEKTY:

- "pomocowe kręgi"
- usługi asystenckie dla 10 rodzin w wymiarze 4h miesięcznie dla każdej rodziny przez okres 6 miesięcy
- pobyt osoby zależnej w "domu krótkiego pobytu" przez 6 weekendów dla każdego z 10 uczestników III poziomu Akademii (jeden weekend w miesiącu)
- stworzenie systemu motywowania osób pracujących z rodziną

15. WZORY DOKUMENTÓW

DZIENNIK ZAJĘĆ PRAKTYCZNYCH

<p>Imię i nazwisko trenera .....</p> <p>MIESIĄC :</p>

Data	DANE UCZESTNIKÓW PROJEKTU (imię i nazwisko, nr grupy)	Obserwacje i wnioski trenera pracy (przebieg zajęć, mocne i słabe strony)

.....

(podpis trenera)

s.32

MIESIĘCZNA EWIDENCJA CZASU PRACY

IMIĘ I NAZWISKO PRACOWNIKA PROJEKTU

STANOWISKO/ ZAKRES OBOWIĄZKÓW

MIESIĄC :

LP.	DATA	GODZINY PRACY	ŁĄCZNIE	PODPIS PRACOWNIKA

ŁĄCZNIE GODZIN

KARTA ROZLICZANIA WYDATKÓW DZIENNEGO POBYTU W MIESZKANIU TRENINGOWYM

Imię i nazwisko trenera .....

MIESIĄC :

Data	DANE UCZESTNIKÓW PROJEKTU (imię i nazwisko, nr grupy)	LISTA ZAKUPÓW I ICH OGÓLNY KOSZT

.....
(podpis trenera)

Regulamin rekrutacji i uczestnictwa w projekcie Akademia Aktywnej Integracji Społecznej

§ 1 Informacje ogólne

7. Regulamin niniejszy określa zasady rekrutacji i uczestnictwa uczniów w projekcie Akademia Aktywnej Integracji Społecznej”.
8. Projekt współfinansowany jest przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego IV Oś Priorytetowa Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Działanie 4.1: Innowacje społeczne.
9. Realizatorem projektu jest Stowarzyszenie Pomocy Niepełnosprawnym Centrum Edukacyjno – Rehabilitacyjne „Do Celu” z siedzibą w Radomiu przy ulicy Lipskiej 2.
10. Projekt realizowany jest w okresie od 11 grudnia 2017 r. do 11 czerwca 2018 r.
11. Ilekroć poniżej jest mowa o: 1) Regulaminie – rozumie się przez to niniejszy Regulamin rekrutacji i uczestnictwa w projekcie **Akademia Aktywnej Integracji Społecznej**. 2) Liderze AIS rozumie się Kierownika Warsztatu Terapii Zajęciowej „Do Celu”. 3) uczestnikach – rozumie się przez to uczestników Warsztatu Terapii Zajęciowej „Do Celu” oraz ich rodziców/opiekunów prawnych, biorących udział w działaniach realizowanych w ramach projektu

§ 2 Cele i zakres wsparcia

1. Celem projektu jest wypracowanie i przetestowanie innowacyjnego rozwiązania w zakresie usług społecznych oraz udzielenie wsparcia rodzicom/opiekunom prawnym zaangażowanym w wieloletnią opiekę nad osobą zależną.
2. Projekt przewiduje realizację działań na trzech poziomach Akademii.
3. Na I i II poziomie Akademii przewidziano realizację **Programu Mentorskiego**, a w nim następujące działania : 1) terapia prowadzona w mieszkaniu treningowym, 2) trening umiejętności społecznych i zawodowych w Społecznej Kawiarni Poetyckiej „Bez granic”.
4. Na III poziomie Akademii przewidziano realizację **„Polityki wytchnieniowej ”**, w ramach której zaplanowano usługi asystenckie i opiekuńcze jak również weekendowy pobyt osób zależnych w „domu krótkiego pobytu”.

s.36

5. Na wszystkich poziomach Akademii zaplanowano realizację „Programu Wzmacniania Więzi” poprzez stworzenie tzw : „pomocowych kręgów” czyli środowiskowej grupy wsparcia” , jak również zaplanowano program szkoleniowy dla rodziców , opiekunów i wolontariuszy.

§ 3 Zasady rekrutacji i kwalifikacji uczestników

1. Projekt przeznaczony jest dla uczestników Warsztatu Terapii Zajęciowej „Do Celu” i ich rodziców /opiekunów prawnych.
2. Rekrutacja polega na wypełnieniu i podpisaniu deklaracji uczestnictwa w projekcie przez jego uczestników. W przypadku ubezwłasnowolnienia osoby zależnej decyzję w tej sprawie podejmuje opiekun prawny.
3. Kwalifikacja uczestnika do projektu jest równoznaczna z podpisaniem przez niego , bądź rodzica / opiekuna prawnego deklaracji uczestnictwa w projekcie.

§ 4 Uczestnictwo w projekcie

1. Uczestnicy zostają zakwalifikowani do określonego poziomu Akademii, jak również podzieleni na grupy decyzją Lidera AIS .
2. Po konsultacji Lidera AIS z rodzicem i kadrą projektu istnieje możliwość przeniesienia uczestnika na inny poziom Akademii lub do innej grupy.
3. Projekt mentorski realizowany jest od poniedziałku do czwartku w godzinach od 15.00- 7.00, a w piątek od godziny 15.00-19.00. Spotkania w Społecznej Kawiarni „Bez granic” odbędą się 6 razy zgodnie z harmonogramem projektu.
4. „Polityka wytchnieniowa” realizowana jest w weekendy, tj : od godziny 9.00 w sobotę o godziny 19.00 w niedzielę.
5. Zajęcia środowiskowej grupy wsparcia odbywają się w każdym miesiącu w wymiarze 4h zgodnie z comiesięcznym harmonogramem .
6. Warsztaty szkoleniowe odbędą się 3 razy w wymiarze 4 godzin zgodnie z harmonogramem projektu.

s.37

7. Po zakwalifikowaniu do projektu, uczestnicy mają obowiązek regularnego uczestnictwa w zaplanowanych zajęciach.
8. Uczestnicy uczestniczą w zajęciach prowadzonych w ramach projektu nieodpłatnie.
9. Obecność na zajęciach sprawdzana będzie każdorazowo przez prowadzącego zajęcia poprzez sprawdzenie listy obecności.
10. Nieobecność na zajęciach należy pisemnie usprawiedliwić u prowadzącego zajęcia. Pisemne usprawiedliwienie podpisane przez opiekuna prawnego uczestnika dołącza się do dokumentacji projektowej.
11. Uczestnicy projektu zobowiązani są w szczególności do wypełniania ankiet i formularzy związanych z realizowanym projektem.
12. W przypadku rezygnacji z uczestnictwa w projekcie w trakcie trwania zajęć, opiekun prawny uczestnika projektu zobowiązany jest niezwłocznie do złożenia pisemnego oświadczenia w tym fakcie wraz z podaniem przyczyny rezygnacji.
13. W przypadku, o którym mowa w ust. 12 uczestnik projektu zostaje wykreślony przez Lidera AIS

§ 5 Postanowienia końcowe

1. Regulamin niniejszy dostępny jest u Lidera AIS .
2. W imieniu uczestnika projektu opiekun prawny po zapoznaniu się z niniejszym Regulaminem zobowiązuje się do jego przestrzegania.
3. Realizator projektu zastrzega sobie prawo do wnoszenia zmian do Regulaminu, o których uczestnicy projektu będą niezwłocznie informowani za pośrednictwem Lidera AIS.

DEKLARACJA

udziału w Innowacji Społecznej pt: „Akademia Aktywnej Integracji Społecznej” w ramach projektu „Chcemy pracować- innowacje w zakresie usług opiekuńczych dla osób zależnych” (nr umowy: POWR.04.01.00-00-1062/15) , w ramach programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego

realizowanego przez Stowarzyszenie Pomocy Niepełnosprawnym Centrum Edukacyjno-Rehabilitacyjne „Do Celu” z siedzibą w Radomiu przy ulicy Lipskiej 2 w ramach Umowy

o powierzenie grantu nr ZS-II.042.16.3.2017 z dnia 30.08.2017

Imię i nazwisko.....

Adres .....

PESEL .....

Ja, niżej podpisany/a, niniejszym oświadczam, iż:

- wyrażam chęć i zgodę na uczestnictwo w innowacji społecznej pt. „AKADEMIA AKTYWNEJ INTEGRACJI SPOŁECZNEJ” - realizowanym przez Stowarzyszenie Pomocy Centrum Edukacyjno – Rehabilitacyjne „Do Celu” z siedzibą w Radomiu przy ulicy Lipskiej 2;
- zostałem/am poinformowany/a, że innowacja społeczna „AKADEMIA AKTYWNEJ INTEGRACJI SPOŁECZNEJ” jest współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego IV Oś Priorytetowa Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Działanie 4.1: Innowacje społeczne;
- zostałem/am zapoznany/a z Regulaminem uczestnictwa w innowacji społecznej i akceptuję jego warunki;
- należę do grupy osób uprawnionych do skorzystania ze wsparcia zgodnie z Regulaminem uczestnictwa w innowacji społecznej;
- świadomy/a odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych danych zgodnie z §233 Kodeksu Karnego, oświadczam, że dane podane w formularzu rekrutacyjnym są zgodne z prawdą.

.....

Miejscowość, data

.....

Podpis uczestnika projektu

lub opiekuna prawnego w przypadku

ubezwłasnowolnienia

s.39

